

Nemes László Tel-Avivban 1940-Ben

1940, Tel-Aviv, két barátommal, közepén állok én. A bevonulás előtt készült.

1940. február huszonötödikén, vasárnap délelőtt mentem ki a Műjégpályára korcsolyázni, és az Andrassy úton találkoztam a volt hittantanárommal, Kolmann Nándorral. Mondta, hogy Szlovákiából átküldtek egy vagy két tucat biankó diákcertifikátot, amelyek palesztinai bevándorlásra érvényesek. Eredetileg szlovákiai zsidó diákok részére küldték, de akkor már a Tiso-kormány nem engedte kiutazni a zsidó diákokat. Hogy ne vesszenek kárba, átcsempészték a certifikátokat Magyarországra, viszont a lejáratuk március harmincegyedike. Addig meg kell érkezni Palesztinába. Ha tudom vállalni, hogy március harmincegyig odaérek, akkor ő segít szerezni egyet.

Március huszadikán indultam a Keletiből, éjszaka Bukarestben aludtam, másnap reggel indult a vonat Constantába, ott hajóra szálltam, és Isztambul meg Pireusz érintésével huszonötödikén Haifára értem. Haifán nem várt senki. Hárman, Révész András, Fenyő Tibi és én leültünk a kikötőben egy lépcsőre. Sok csomagunk volt, mert sokat lehetett vinni. Egyszer csak megállt előttünk egy teherautó, és egy szakállas bácsi felajánlotta, hogy nála lakhatunk. Később kiderült, hogy volt egy kis szállodája a Karmel-hegyen, és így szerzett lakókat. Nagyon olcsó volt a panzió.